

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

F ante R

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Cicero Appio, lib. 3: Qui te forum Tarfi a gere, statuere, multa dixerunt, iudicare dicerent. Forum a subtelis de iudiciis distinguit. Cicero, de Orat. Age vero ne semper forum subtelis, rostra, curiamque, medietatemque id est, causas civiles, publica iudicia, & conciones, & sententias in Senatu dicendas. Forum triplex in unum, cum fuerint fora multa Romae, tamen hoc loquendi genere intelligitur de tribus in quibus causas orabantur: quorum primum Romanum nuncupatur. Secundum Curia Caesaris. Tertium Augusti. Martial. Atque erit in triplici par mihi nemo foro.

Forsalis, & hoc se, ad iudicium est a foro derivatum, quo significatur omne illud, quod ad forum iudiciale pertinet. Gall. *seruant aux plaids & proce, au des appartenances.* Ital. *causa ad fore iudiciale & appariens.* Germ. *Das ist dem Gerichte geseit.* Hisp. *Caja perteneciente al consistorio, o derecho.* Pol. *Do sado w przynalozony.* Vng. *Forsaliboz valo.* Ang. *Forsaliboz valo.* Vnde forenses cause dicuntur, quae in foro iudicali aguntur. Cicero, de Natur. deor. Nec si id facerem in causis forensibus, idem facerem in hac subtilitate sermonis. Forensis homo qui in foro versari, & causas agere consuevit. Forensis, rhetorica quae foro iudicis, est accommodata. Cicero 2 de Finib. Sed hac Rhetorica philosophorum, non forensis forensis, quoniam necesse est quum populariter loquitur, esse iocundum paulo hebetiorem. Sic etiam forensia vestimenta dicuntur ea, quibus in foro utebantur: de quibus paulo post. Lucilius mascalino genere dixit: Foras olim ornatus lucernis, autem Solipatio lib. 1.

Forsalis, Vestes erant quibus in foro utebantur sicut conato-ria quibus domi utebantur in caena. [Saxonia. Vng. *Das ist kbeni.*] Suetonius de Augusto: Forsalia autem & calceas nunquam non intra cubiculum habuit. Alio nomine dicuntur etiam forenses, vel vestimenta forensia. Col. lib. 12, cap. 45: Arculae fagineae vel etiam stillicidae: quales sunt in quibus vestimenta forensia conduntur.

Forsalis, Follis, Follor, Follura, vide FODIO. Fovea, s. p. a fodiendo, Folla. [Gall. *bar pidiu, bar pidiu.* Gall. *bar pidiu.* Ital. *fovea, fossa.* Ger. *Gruben.* Hisp. *fovea o cava.* Pol. *Graba, dol.* Vng. *fovea, lyuk, erok.* Ang. *A pitte, doue, or cave.*] Cicero, 1. Philipp. Bellua, quae quoniam in foveam incidit, obmutat. Plautus in Panulio ita decipimus fovea leonem Lycum. Plin. lib. 10, cap. 38, itaq; anates in foveas quibus feras venamus, de lapide fovea evadunt.

Foveo, ves, vi, tum, proprie est calidum teneo, aut calefacio. [Gall. *chauffer & entretenir en chaleur, chauffer, chauffer.* Ital. *Tenere caldo, cuocere.* Ger. *Warm halten, erhitzen.* Bel. *Warden bewaren.* Hisp. *Calentar.* Pol. *Weplyciecham.* Vng. *Taplalom, melego ibm.* Ang. *To cherish, to keep in the arms and bosom.*] Plaut. in Capt. liden, in non iubes alitui aulas, patinas elui, Laridum atq; epulas fovei foculis ferventibus. Plinius libro 8, capite 36: Foveas nigentes apprimendo pectori foveat, non alio in cubitu, quam ova volucres. Aliquando ponitur pro nutu, alio. Plautus in Merc. Alios esecat & extinguit, alios suo lacte foveat & erigit. Virgil. lib. 3. Georg. Progeniem, nidosq; foveat. Est etiam foveae medicorum vocabulum, pro patientem laesum vel morbosum tepere facere humidis calidive foveis foris applicatis, humectare, & dolorem levare, *erhitzen, wahren.* Virgil. 12. Aeneid. Foveat ea vulnus limpha longevus Iapix. Interdum pro confitendo. Virg. Lib. 4. Georg. dicit etiam effolia (si vera est fama) latebris, sub terra foveae latebris. Sic enim legit Nonius: quoniam in vulgatis exemplaribus quibusdam legitur fodere. Interdum pro tueri, ut apud eundem libro 9: non odria ferre Arma viros, sed castra foveae. Interdum pro amplector, seu in deliciis habeo. Virgil. 3. Eclog. Infelix o semper ovis pecus, ipse Nearam Dum foveat, ac ne me tibi praefera, illa veretur. Huius composita sunt, Confoveo, circafoveo, Refoveo, fo syllaba correpta: quorum significata vide suis locis.

Forsis, fors, forum, participium. [Gall. *for, for.* Ital. *for, for.* Ger. *for, for.* Hisp. *for, for.* Pol. *for, for.* Vng. *for, for.* Ang. *for, for.*] Forsis, huius, foras, nomen substantivum, m. g. Fomentum, ipsa fovendi actio. [Gall. *fovement, fomentation.* Ital. *fovemento, fomentazione.* Ger. *Foment, foment.* Hisp. *Fomento, fomentacion.* Pol. *Foment, foment.* Vng. *Foment, foment.* Ang. *Foment, foment.* Plinius libro 23, capite 1: Decoctura coram, veteres dysentericos & callacos juvat & potione & foru.

Fomes, fomitis, m. t. a fovendo: hoc est, nutriendo igne dicitur. Est enim assula ex arbore excussa dum caeditur. Ponitur de pro omni materia sicca, quae facile igni inflammatur. [Gall. *fovement, foment.* Ital. *fovemento, fomentazione.* Ger. *Foment, foment.* Hisp. *Fomento, fomentacion.* Pol. *Foment, foment.* Vng. *Foment, foment.* Ang. *Foment, foment.* Virgilius 1. Aeneid. Ac primum silicis scintillam excudit Achates: Suscepitq; igne folius atque anda circum Nutimenta dedit, rapuitq; in fomite flammam. Plinius libro 6, capite 40: Excipiente materia aridi fomitis. Per translationem fomes dicitur quicquid excitat nos, & accendit ad aliquid agendum. Gell. lib. 13, cap. 11 Fomite esse quendam dicitur & incitabulum ingenii virtutisq; si mens & corpus hominis vino flagret.

Fomentum, n. a. s. a fovendo: est, calefaciendo vel nutriendo. [Gall. *fovement, foment.* Ital. *fovemento, fomentazione.* Ger. *Foment, foment.* Hisp. *Fomento, fomentacion.* Pol. *Foment, foment.* Vng. *Foment, foment.* Ang. *Foment, foment.* Gall. *qui est propre a appaiser douleur, adoucissement, rechauffement.* Ital. *Casa per levare il dolore, casa che accheta & tranquillizza.* Germ. *Ein warmes oder feuchtes Zeug; so man uber ein Ding schtet; zu mitterung des schmerzens.* Hisp. *emplastro para mitigar dolor, emplastro de cura.* Pol. *Lekarskiy mokuw kure na placi przykladami dla wznyma bolezy.* Vng. *Taplalo, melego, sefejtem.* Ang. *Fomentation, any thing layd to the bodie plausibly to mitigate dolor.* Inde fomenta dicuntur applicationes rerum calidarum & humidarum ad partes corporis laesas medendi gratia. Plinius junior Cujus gravissimo vulnere magno al quo fomento medendum fuit. Colum. lib. 6, cap. 30: Frigori fomenta adhibentur, caputq; & spina repenti adipe vel vino illinuntur. Hinc ponitur translata pro remedio & mitigatione. Cicero 2. Tuscul. Hic sunt solatia, haec fomenta summorum dolorum. Idem 2. de Fin. Fortitudinis fomentis dolor mitigari solet.

F. ante R. FR. In notis antiquorum fronte vel fratres, vel forum. F. R. forum regendorum, vel regum vel finium regendorum, vel finibus regendis. F. R. C. fraude creditum. F. R. C. O. R. forum Cornelii. F. E. D. factum esse dicebatur. F. R. S. A. R. fornaces aurificum. F. R. S. fratris filius. F. R. I. forum Iulium. F. R. L. forum Livium. F. R. M. S. fortissimus. F. R. P. O. M. forum Pompeii vel Pompeii. F. R. S. forum Sempronii, vel F. R. S. fornax, vel F. R. S. fraude sine sua, F. R. T. fortitudo. F. S. fratres. F. S. E. factus est. F. S. E. factum sic est. F. T. C. familia vel familia testis causa.

Fraceo, ces, cere, n. s. a quo fracesco, corrumpor, & quasi veritate putresco. [Gall. *fraceo, fraceo.* Ital. *fraceo, fraceo.* Ger. *fraceo, fraceo.* Hisp. *fraceo, fraceo.* Pol. *fraceo, fraceo.* Vng. *fraceo, fraceo.* Ang. *fraceo, fraceo.* Col. lib. 12, cap. 64: Factores volunt ut oliva in tabulato diu sit, ut fracidia sit, quo facilius efficiat.

Fracidus, a, um, peanle, corr. a fraceo, Plurimum matrum & iam putrescens. [Gall. *fracidus, fracidus.* Ital. *fracidus, fracidus.* Ger. *fracidus, fracidus.* Hisp. *fracidus, fracidus.* Pol. *fracidus, fracidus.* Vng. *fracidus, fracidus.* Ang. *fracidus, fracidus.* Col. lib. 12, cap. 64: Factores volunt ut oliva in tabulato diu sit, ut fracidia sit, quo facilius efficiat.

Fraces olei. [Gall. *fraces olei, fraces olei.* Ital. *fraces olei, fraces olei.* Ger. *fraces olei, fraces olei.* Hisp. *fraces olei, fraces olei.* Pol. *fraces olei, fraces olei.* Vng. *fraces olei, fraces olei.* Ang. *fraces olei, fraces olei.* Col. lib. 15, capite 6: Oleum in tabulato minus, detritumq; fieri: item in amurca & fracidibus: ex sunt carnes, & inde faeces, quare saepius die decapulandum. Colum. lib. 6, cap. 1: Quidam fraces vino & adipe commiscens, eoque medicamento post fomenta praedicta utuntur.

Fractus, vide FRANGO. Frenum, n. cum a diphthongo, in plurali numero tam masculinum quam neutrum generis, secund. decl. Instrumentum quo equus coequetur, ita dictum a frangendo, quod equorum ora frangat. [Gall. *frenum, frenum.* Ital. *freno, freno.* Ger. *frenum, freno.* Hisp. *freno, freno.* Pol. *freno, freno.* Vng. *freno, freno.* Ang. *freno, freno.* Seneca Hippolytus arctis continet frenis equos. Ovid. 1. de Arte Tempore lenta pati frenata docentur equi. Virgil. 3. Georg. & stabulo frenos audire sonantes. Ovid. 2. Metamorph. Quae drapides

qui dapsiles essent, & ad excipiendos convivas liberales, Plautus in Aulul. Perditissimus ego sum omnium in terra. Nam quid mihi opas vita est, qui tantum auri Perdidit, quod custodiui sedulo egomet me fraudavi, Animumq; meum geniumque meum. Huius contrarium est, Curare genium: id est, laute vivere.

Fraudator, oris, m. t. Inficiator. [פשוט] *hoshibek* דונטענער, זשאטענער, פראדער. Gall. *Trompeur, duffreyer*. Ital. *Ingannatore*. Ger. *Ein betrieger, vbertruger*. Hisp. *Engannador*. Pol. *Ten kioni ybradya*. Vng. *Tsaloka, tsalard, cypdo*. Ang. *A deciver, a disappoyter*. Cic. pro Flacco: Nolite existimare Iudices, non unam & eandem omnibus in locis esse fraudatorum & inficiatorum imprudentiam. **Fraudator**, & interceptor praedae, Liv. 4. ab Vrbe.

Fraudatorius, fraudulentus. [פשוט] *hoshibek*, דונטענער, זשאטענער. Pol. *Zbradyarski*. Vng. *Tsalard*. Ang. *Deceitfull, full of guile*. Valens D. lib. 36. Tit. 1. 167. Vix fraudatorio interdicho locus erit.

Fraudatio, onis, f. t. Fraudandi actio. [פשוט] *hoshibek* הפשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Tromperie, duffreyment*. Ital. *Inganno, essu, ingannare*. Ger. *Trug*. Hisp. *Enganno, obra de engannar*. Pol. *Zbrada, ofskanie*. Vng. *Tsalard, cypdo, miz tsalard*. Ang. *A deciving, a beguyling, a disappoyting*. Cic. 3. Offic. Inter bonos bene agere oportet, & sine fraudatione. Idem in Catil. Ex hac enim parte pendor pugnat, illinc penulantiis: hinc pudicitia, illinc stuprum; hinc fides, illinc fraudatio.

Fraudus, antiquum est participium, activae significationis, quo significatur is qui fraudem commisit, ut Felus & Nonius notaverunt. Plaut. in Afin. Metuo in commune, ne quam fraudem frausur fiet.

Fraxinus, ni, pen. corr. f. f. [פשוט] *beresib*, פאליא. Gall. *Fraxin*. Ital. *Fraxino*. Ger. *Ein eschen, oder eschenbaum*. Hisp. *Fraxino, arbol escocido*. Pol. *Isos*. Vng. *Egerfa*, (*quagy*) *gyertyanfa*. Ang. *Ash tree*. Genus arboris est nonisima, cujus umbra, teste Plinio lib. 16. cap. 13, usque adeo inuisa est serpentibus, ut citius, in ignem conflagiant, quam ad fraxini umbram. Fraxinus in sylvis pulcherrima, Virg. 7. Aeglog.

Fraxinea, a, um, Quod est ex fraxino: [פשוט] *beresib*, פאליא. Gall. *De fraxine*. Ital. *De fraxino*. Ger. *Eschen, von eschenbaum*. Hisp. *Casa de fraxino*. Pol. *Isosowy*. Vng. *Egerfabal valo*. Ang. *Ash or of ash*. Iur. Frondes fraxineae. Colum. lib. 11. cap. 1. Idem temporibus si sit, fraxineam sin minus, ornem: si nec hec sit, ligneam frondem recte praebemus.

Fraxinula, sive fraxinago, Herba est, quae a veteribus nusquam dicta est, quod sciam. Mauritiam vel hanc aut similem fraxinulae fecalim appellat, in compositione ad Veneream excitandam quae sita adhibita, radice candida & nodosa, flore violati, fere inter candidum & nodosum, semine rotundo & juniperi, folia inter pinum & fraxinum.

Fraxinea, a, um, per tres syllabas, aliud adiectivum. [Vng. *Egerfa*] Iur. Virga fraxina, Ovid. Epist. 11: Vt quatitur tepido fraxina virga noto.

Fraxo, as, Vigiliis, circumeo, quod eo labore homo frangat, autore Festo.

Fremium, id quod Graeci vocant *Anemomen*. Ceterum de Anemone Dioscor. lib. 12. cap. 293. Plin. lib. 21. cap. 12.

Fremo, mis, mui, itum, n. t. Sonitum edo, qualis sit a fructibus maris, murmure, indignationem voce ostendo. [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Grand bruit, fremissement, bruyement*. Ital. *Strepito romore*. Ger. *Ein getos, item, das manen oder braydes*. Bel. *Ein gedruys*. Hisp. *Bramar, hazer roydo, hulla prorum, piren hazes*. Pol. *Murzy, szumienie, szumienie*. Vng. *Agyarkodem*. Ang. *To murmur, to make a noise or roar like a lion*. Virg. 1. Aeneid. de ventis: Circum claustra fremunt. Cicero ad Attic. Fremis sibi creptum consolatum. Sueton. in Galba: Praecipue Germanici gentes fremebant, se fraudari stipendio. Laetant. lib. 7. Fremunt ubiq; bellatores: gentes in armis erunt. Huius composita sunt, *Adfremo* & *Infremo*: quorum significata vide fuis locis.

Fremitus, tus, pen. corr. m. q. Sonus fluctuum, & in populo indignante murmur & strepitus. [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Grand bruit, fremissement, bruyement*. Ital. *Strepito romore*. Ger. *Ein getos, item, das manen oder braydes*. Bel. *Ein gedruys*. Hisp. *Bramar, hazer roydo*. Pol. *Murzy, szumienie, szumienie*. Vng. *Agyarkodem*. Ang. *To murmur, to make a noise or roar like a lion*. Virg. 1. Aeneid. de ventis: Circum claustra fremunt. Cicero ad Attic. Qui fremitus hominum: quam irati animi? Idem 3. de Finib. Quo in loco ad statum ajunt declamare solitum Demosthenem, ut fremitum assuesceret voce vincere.

Fremebundus, bundi, Valde fremens, indignatione plenus, furentis. [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Qui fremis et bruis, qui fait grand bruit*. Ital. *Strepitoso*. Ger. *Getosig, braydes*. Hisp. *Casa que mucho brama*. Pol. *Narzo rozniestawy, zaiszony*. Vng. *Agyarkodem*. Ang. *That roareth much*. Cic. 2. de Nat. deor. ex Accio Poeta: Tanta moles labitur Fremebunda ex alto in-

genti sonitu & strepitu. Ovid. 12. Metam. Tum vero praecipit curru fremebundus ab alto.

Frendeo, des, dui, in supino frellum, n. f. Antore Festo, significat frango. [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Rouper, briser*. Ital. *Frangere*. Ger. *Brechen*. Hisp. *Frugar*. Pol. *Lamie*. Vng. *Megszelni*. Ang. *To break or bruise*. Vnde Fabia frella, dicitur quae mole leviter fracta est. Colum. lib. 2. cap. 11. Cereus dubus erui loco, frella datur in Hispania Baetica. Varro 2. de Re rust. cap. 4: Amisso nomine lactentis, dicitur nescire, ab eo quod non dum fabam frendere possunt: id est, frangere. Frendeo item est praerazundia simul concussis, & stridit dentibus vocem emittente, fremere, seuire. [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Grincer les dents, rugir*. Ital. *Stridere denti, fremere*. Ger. *Waiden jachen, jachen*. Bel. *Krasni tsnos*. Hisp. *Reganar*. Pol. *Zryziam*. Vng. *Foremat iskorozem*. Ang. *To gnaw or grind the teeth*. Plautus in Captivis: Nimiti quid ego illum male formidabam: ita frendebat dentibus. Frendeo: id est, valde frendeo. Virg. lib. 3. Aeneid. Deorum infrendens gemitu, gradituiq; per aequor lam medium. Lepidus & Frendo, frendis, terciae conjugationis. Plaut. in Tru. In xit ex intimo ventre suspitum: hoc vide, dentibus Frendens faemur.

Frendens, participium: [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Grincer les dents, rugissant, fremissant*. Ital. *Cafa chersera*. Ger. *Rammend / in vor jens die jahn auff ein ande beifend*. Hisp. *Coloquerona*. Pol. *Zryziacy*. Vng. *Egy iskorozto*. Ang. *Grinding or gnawing*. ut, Frendens leo, Frendens aper: hoc est, canis dicens concutiens. Ovid. 1. de Arte.

Frenum, Vide **FRAENVM**.

Frequens, ris, om. t. Creber, multus, plenus, creder. [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Fremont, continuel, fait hanté*. Ital. *Frequente, spesso*. Ger. *Endlos, oft, oft, oft*. Bel. *Endlos, oft*. Hisp. *Lo que mucho vez, seguido, frequentado*. Pol. *Gesty, polny*. Vng. *Oykar, len, sokaszen*. Ang. *Often, often, much, hantel*. Valla lib. 4. cap. 96. Frequentissimum dicimus, quae frequentare multi solentur, Vbi frequens, Oppidum frequens, Platea frequens, ubi multi homines habitant, aut diversantur. Quando autem de personis, aut de re animata loquimur, duobus modis dicitur: vel de solo, sic Sit miles frequens spectator praetorium: id est, creber & abundus. Vel de turba, sic, Frequens populus, Frequens haec urbs: id est, copiosus, & multus. Et id quidem cum nominis collectivo in singulari: cum ceteris vero, in plurali: ut, Frequens civis, frequentes Senatores: hoc est, multi, & numerosi. Foruntamen quum dico, Sis frequens, innoo actionem, non dico, Frequens locus passionem: sic frequentat, frequenter tatur. Haccille, Cic. ad Lent. Causam enim frequenter obtinebamus. Plin. in Epist. Proximè frequenter audirenter fer coram multi ordinis nostris clarè jocabantur: intermitterentur. Cicero de Senect. At caret epulis, extrinsecus, & frequentibus poculis. Id est, non versatur inter pocula.

Frequentia, tiae, f. p. Qualificatio: hominum multitudo, multitudo, multitudo, copia. [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Fremont, continuel, fait hanté, grand d'assiduité*. Ital. *Frequentia, assiduitas, diuturnitas, quante se ayanta y concurre mucha gente*. Pol. *Wielka liczba, a kompania of silke*. Cic. de Amic. Atq; hoc maxime videtur, si quid tale posset contingere, ut al. quis nos Deos et haec hominum frequentia tollerent, & in solitudinem aliquam collocaret. Salust. in Catil. Reliquos eni cultu dibus in alium Concordia venire jubet: Sed Senatui advocat magna frequentia ejus ordinis erat. Frequentia autem dicitur a turba, quod angustus locus facit turbam, frequentiam multitudinem.

Frequentia, adverbium, Saepe, crebro. [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Souvent*. Ital. *Frequentemente, spesso*. Ger. *Endlos, oft, oft, oft*. Hisp. *Frequentadamente*. Pol. *Wielko, Vng. Gyakran*. Ang. *Often, often*. Ad Heren. libro 4: Vt frequentet & assidue consequamur artis ratione studio, & exercitatione. Cic. in Orat. Translatione fortasse crebunt, quantissimè fermo omnis utitur non modò urbanorum, sed etiam rusticorum.

Frequentio, tas, ad p. Frequenter adeo. [פשוט] *hoshibek* פשוט *hoshibek* דונטענער, זשאטענער. Gall. *Frequent, hantel*. Ital. *Frequentare, assiduitate*. Ger. *Endlos, oft, oft, oft*. Hisp. *Continuo, assidua, seguido, et sepa*. Bel. *Diuturno, assiduo, et sepa*. Hisp. *Continuo, assidua, seguido, et sepa*. Pol. *Wielko, Vng. Gyakran, valahond gyakran iszik*. Ang. *To be often, to be often, to be often*. Salust. in Catil. Inventum quae domum Carilia frequentabat. Sueton. in August. Officia enim multis manibus exerceat, nec prius dies cuiusque solennes frequentare desit, quam grandior jam natus, & in turba quodam sponaliorum die veteras. Frequentari domus dicitur, quae a multis aditur, vel cum multis, Cicero 1. Offic. & Liv. 7. ab Vrbe. & Frequent-

tere. [Pw] *shimón.* pro geminare, vel frequenter repetere, apud Geil. lib. 11. cap. 23. Quae à Poëtis vel Oratoribus celebranda & ornanda rei grana duobus eadem pluribusve nominibus frequentantur. Nonnunquam etiam frequentare idem est quod frequens reddere, congregare, convocare. [Pw] *shimón.* Cic. in Cat. 4. Cōvenisse video Tribunos gratiosos, iustissimos viros, Scidas item universos, quos quum casu hic dies ad ararium frequentasset, video ab expeditione fontis ad communem salutem esse conversos. Quum hic dies frequentasset Tribunos: id est, frequentes reddisset & coacervasset. Idem in Oratione pro domo sua: Quae tu populum nisi tabernis clausis frequentare non poterat. Idem. Odis. Vides sine coetu hominum non potuissent nec edificari, nec frequentari hoc est, frequentes & populosa reddi. Sueton. in Augusto: Italiam duo detriginta coloniarum numero deductarum à se, frequentavit.

FREQUENTARIUS, partic. [Pol.] *Poljwasi.* Vng. *Gykerolator.* Ang. *Handkercher and reserid.* Cic. de clar. Orat. Alterum genus est non tam frequentis frequentatum.

FREQUENTATIO, omis, et Cicilitas, multitudo, coacervatio. [Pw] *shimón.* Gall. *Frequentement,* *hastement.* Ital. *Frequentazione continuativa.* Germ. *Einmalige* *Wiederholung.* Hisp. *Obra de hazer muchas vezes,* *continuativa.* Pol. *Vilona,* *poljwasi,* *germaljenje.* Vng. *Gykerolator.* Ang. *Handkercher and reserid.* Cicero in Partit. frequentatio argumentorum, & coacervatio universa. Autor ad Heren. lib. 4: Densa & coacervata frequentatio verborum. Et paulo post: frequentatio est, quum res in tota causa dispersae coguntur in unum locum, quod gravior, aut acrior, aut crimiñosior oratio sit.

FREQUENTATIUM, n. s. [Pw] *shimón.* Pol. *Wiederholung.* Vng. *Gykerolator.* Genus est modulationis Musicae. Gellius lib. 1. cap. 11: Quum numeros & modos, & frequentamenta quaedam varia ibidem incineret. Idem lib. 5. cap. 1: Si quibusdam quasi frequentamentis orationis moventur, exagitantur, & gellunt.

FREQUENTATIUS, a, um, Veteres dixerunt pro frequente, Festo autore.

FREQUENTATIUS, Vide **FRANDEO**.

FRETUM, n. s. Cā fervendo dictum, ut Varro inquit, à similitudine ferventis aquae, quod in fretum sepe concussat aestus, atque seveicat. [Pw] *shimón.* Gall. *Un détroit de mer,* *un petit bras de mer.* Ital. *Mare.* Germ. *Das Meer,* *agutich* *heist es im enge des Mees.* Hisp. *Estrecho del mar entre dos tierras.* Pol. *Mury,* *calina,* *no wyzajda.* Vng. *Naage,* *(anagy),* *szep tenger.* Ang. *The sea,* *the narrow sea,* *an arch of the sea.* Proprie, cum significat loca maris angustiora, quae quod aqua minus liberum habeat fluxum, vehementius solent concitari. Unde angustias illas quibus Atlanticum mare irumpit terras, Latini fretum appellavit. Ad eundem etiam modum, angustum illud mare quod Siciliam ab Italia dirimit, fretum appellatur. Cicero. 7. Verr. Hi ne in fretum ante sua tellus, & domos navigarent. Ibidem: Te jubet in ea parte figere, quae ad fretum spectaret. Loquitur de C. Verre, qui in Sicilia insula iussit cruceis figi, in ea insula parte, quae fretum spectabat: ut qui se cives Romanos esse dicebat, ex cruce Italiam possent aspiciere. Apud Veteres legitur & fretor, genere masculino. Ennius: Crassa pulvis oritur, quum perivolat caeli fretum. Lucr. lib. 6: Nam fretum ipse an permisset frigus & aestum. Cicero in Verrem act. 7: Ut ille in dolore cruciatumq; moriens, per angustum fretu divisa servitutis ac libertatis iura cognosceret. Sic enim Gellius legit. Hinc **FRATRIUS**, de quo suo loco.

FRETUS, a, um, Vide **FRVOR**.

FRETUS, Vide **FRIO**, **FRAS**.

FRETUS, In quascunque partes sine discrimine divisio, & quae duabus plures sunt. Frabiles sunt lapides, glacies.

FRETUS, Quasi ferè obolo dignus, *shimón.* Aristoph.

FRETUSCULUM, d' feciliancula coniugum non duruena. [Pol.] *Wielkie narzeczynia.* Vng. *Házfok* *szep nyafok.* [Vpianus] 1. 32. D. de donat. in. vii. & uxor. Quod si divorcium non intercesserit, sed frubusculum profectò valebit donatio, si frubusculum quievit.

FRICTIO, cas. act. p. Note significationis est. [Pw] *shimón.* Gall. *Friction.* Ital. *Frigere.* Germ. *Reiben,* *reiben,* *reiben,* *reiben.* Bel. *Craven.* Hisp. *Frugar* *o tratar una cosa con otra.* Pol. *Ojyotam* *szep pocijcie.* Vng. *Törölés,* *vakarás.* Ang. *To rubbe or fricate together.* Virg. lib. 3. Georg. fricat arbore collas. Plaut. in Asinaria: Nunquam hercle facerem, genua ni tam nequiter fricarent. Plin. in Epist. Quinetiam, si sedum, miserandumq; dictu dicitur lavandis fricandisq; praebat. Praeteritum facit, fricant, & supinum frictum. Hinc manserunt verba Frictio & Frictus. Olim fricavi & fricatum. Vnde adhuc in usu sunt Fricatio, & Frictus. Sic etiam duo manserunt participia praeteriti temporis Frictus & Frictus. Iuvenal. si prae frictus ocelli

Angulus. Macer. Vticae foliis revoatur vulva fricata. Sed hoc in simplici rarum, frequens in compositis. Cic. lib. 12. Epist. ad Attic. Quae res forsitan sit reficatura vulnus meum. Plin. lib. 82. Pantherae per carnes affricatas aconito venastur Barbari. Huius composita sunt, Affricco, ad aliquid frico, *shimón.* Col. lib. 8: Pecudes aut morfu scalpunt, aut cornu, aut ungula tundunt, aut arbori affricant, parietibusve detergunt. Plin. Marantho herba se se affricat. Confrico, simul frico, *shimón.* Plaut. in Asin. Atqui pol hodie non feret, ni genua confricatur. Col. lib. 2: Boves quum ab opere dimiserit subfrictos, confricet, manibusq; comprimat dorsum, & pellem revellat. Defricco, fricando purgo. *shimón.* Autor ad Herena. Nam ut forte hic in balneas venit, coepit postquam defusus est, defricat. Col. lib. 2: Solida in Sole fricetur, & radice sulphuris trita cum aceto aspergatur, defriceturq;. Infrico, intus frico. Col. lib. 6: Maxime proderit fuligo ex alieno ulcere inflicata. Perfricco, *shimón.* Idem ibidem. Deinde nates perfricato, ut homines discant odorari. Plin. in Prolog. Perfricat faciem, nec tamen profect. Non est enim eorum qui cum pudore aliquid agunt, ut faciem perficerent, natura ipsa ad id impellente, quasi ad abigendum sanguinem, qui ex praecordis ad faciem superficere conluit. Propter quod quare Aristoteles, cur pudore facies hominis rubeat, metu pallescat, quam pudor nihil aliud sit quam timor futurae reprehensionis. Hinc etiam ortum est proverbium, ut quoties dicere volumus nos pudore depositum, dicamus, Perfricat faciem: hoc est, pudorem expulsi. Refricco, fricando aperio, *shimón.* Perfricare vulnus, vel cicatricem. Cic. contra Rull. Ne refricare jam obductam Respublicam videret. Idem pro Flacc. Quum illud vulnus dicens refricasset. Per translationem item dicimus, Refricare dolorem, refricare desiderium, pro eo quod est renovare, sive revoare. Cicero. lib. 2. Epist. Verebar ne refricaret meis literis desiderium ac dolorem tuum. Habent autem haec omnia penult. corr.

FRICTUS, us, m. q. Est ipse fricandi actus. [Pw] *shimón.* Gall. *Frictionem.* Ital. *Frugamento.* Germ. *Reibung,* *reiben.* Hisp. *Frugadura.* Pol. *Drapanie,* *reycanie.* Vng. *Törölés,* *vakarás.* Ang. *Rubbing,* *friction.* Invenalis: frictum cristantis adorat.

FRICTUS, omis, f. t. Idem. [Pw] *shimón.* Pol. *Wiederholung.* Vng. *Vakarás.* Celsus lib. 1: In ipso quoque itinere frequas frictio. Plin. lib. 23: Frictiones inhibeat oculorum.

FRICTUS, f. t. Idem. [Vng.] *Törölés,* *vakarás.* Col. li. 6. ca. 12: Sed si sanguis adhuc supra ungulas in cruribus est, fricatione assidua discutitur.

FRICTUS, us, m. q. Idem. [Pw] *shimón.* Vng. *Vakarás.* Plin. lib. 23. cap. 7: Lusciosos ex oleo illius emendat, denariumq; vitæ crebro fricatu.

FRIGILLI, ae. Avis sic dicta quod frigore cantet & vigeat. [Pw] *shimón.* Ital. *Frugello.* Germ. *Ein zimt.* Pol. *Zimta.* Vng. *Frug.* Martial. lib. 9: Nunc sturnos mopes frigillarumq; quicelas Audit, & arguo passere vernas oger. Vide Fringilla.

FRIGO, us, m. q. & frictum, a. f. t. significat Torreo. [Pw] *shimón.* Ital. *Frugello.* Germ. *Reiben,* *reiben.* Ital. *Frugere.* Germ. *Reiben,* *reiben.* Bel. *Breite.* Hisp. *Frugar.* Pol. *Smaga.* Vng. *Frug.* Ang. *To fry.* Feltus: Frigere, & Frictum à Græco. Inde Frictorium, & Frictorium, in quo quid frigitur. [Pw] *shimón.* Ital. *Frugello.* Germ. *Reiben,* *reiben.* Gall. *Frigo.* Plaut. in Bacch. Tam frictum ego illum reddam, quam frictus est cicero. Idem in Poen. nil nisi lacertulos, Scellum, papaveremq; murem, & frictas nuceas. Plin. lib. 18. cap. 7: Postero die fringunt, deinde molis fringunt. Corn. Celsus: Tum res eadem magis alit iuramenta, quam assa magis assa, quam frisa.

FRIGUS, oris, pen. cor. n. t. Vis frigoris: cui contrarium Calor. [Pw] *shimón.* Ital. *Frigo.* Germ. *Reiben,* *reiben.* Gall. *Frigo.* Ital. *Frigo.* Germ. *Kalt.* Bel. *Konde.* Hisp. *Frigo.* Pol. *Zimms.* Vng. *Frug.* Ang. *Cold.* Virg. lib. 1. Georg. frigusq; calor emq; later. Idem: aut Rosæ penetrabile frigus adurat. Aliquando sumitur pro metu: ab eo quod praecedat, ad id quod sequitur. Virg. 1. Aeneid. Extemplo Aeneae solvantur frigore membra. Servius: Frigore id est timore. Reciproca translatione, & timor pro frigore, & frigus pro timore ponitur, ut in Terentio: Vxorem tuam pavitare ajunt: hoc est, non timere, sed laborare frigidibus. Rursum frigus dicitur ipsa aëris natura. Virg. lib. 2. Georg. at sceleratum exquirete frigus Difficile est. Frigus id etiam appellatur, quum pro risu, & gratia, vel favore sperato, res in diversum exit. Cicero. ad Quint. Frat. lib. 2: Frigidus idus quum Appius Senatam infrequentem coegisset, tantum fuit frigus, ut populi convitio nos coactus sit dimittere. Quint. libro 6: Nam & impetua, & rusticitas, & rigor, & desolitas affecerunt interrim frigus, diligenterq; actori haec sunt providenda. Frigus his in locis (ut Budæus docet) absurdam rei speciem significat, quam incommodus eventus edocuit. Frigus etiam ponitur pro ipsa morte, ut Hor. Sermon. libro 2. Satyr. 11: o puer ut sis Vitalis metuo,

Q

metuo. & majorū ne quis amicus frigore te feriat. id est, morte te afficiat, ut interpretatur Acron.

Frigeo, ges, frigi, n. l. teste Prisciano, frigidus sum, algeo. Huic opponitur Calco. [Frigeo hinc, quod dicitur. Gall. *Amor froid*. Ital. *raffreddarsi*. Ger. *Seueren/taut sen*. Bel. *Rent hebbem/tout gen*. Hisp. *Enfríasse*. Pol. *Zimnany*. Vng. *Észem*. Ang. *To be cold*.] Virg. lib. 11. corpusq; lavant frigentis, & unguunt. Fit autem frigeo (ut quibusdam placet) dicitur dicitur, horreo. Unde *Frigeo*, horror lea frigus dicitur. Sive (ut alii malunt) *Frigeo* & *Frigeo*. Sic enim Græci frigus & rigorem vocant. Frigere etiam dicitur qui segnes sunt, languidi & remissi. Terent. in Euvouch. Hic homines frigenti id est, languidi sunt, & nequaquam ferendi: quales esse solent quibus res parum succedunt ex sententia. Cic. 4. Verr. Quæ omnia iudicia frigerent admonitu istius. Terent. in Euvouch. Sine Cerere & Baccho friget Venus: hoc est, languida est, & remissa. Cic. ad Attic. lib. 1. Quum Roma à iudicis forum fixerit. Huius compositum est Refrigero, quod est calorem amittere, & ex calido frigidum fieri. Vide infra suo loco.

Frigeo, scis, n. r. frigidus fio. [Frigeo hinc. Gall. *Desenir froid*, *se refroidir*. Ital. *Raffreddarsi*. Ger. *Seueren/taut sen*. Bel. *Rent hebbem*. Hisp. *Enfríasse*. Pol. *Zimnany*. Vng. *Észem*. Ang. *To be cold*.] Cato de Re rust. cap. 63. Vbi erit tam crassa, quam viscum, finito frigeat. Cælius ad Cic. Si Parthi nihil vos calefaciant, nos hic frigore frigeamus. Vbi metaphorice accipitur frigeat, pro otiosum esse, & languescere. Laetant. lib. 7. Quos autem morbus interiori, spiritum diutius exhalant, ut paulatim frigeantibus membris anima effletur.

Frigeo, scis, n. r. frigidus fio. [Frigeo hinc. Gall. *Desenir froid*, *se refroidir*. Ital. *Raffreddarsi*. Ger. *Seueren/taut sen*. Bel. *Rent hebbem*. Hisp. *Enfríasse*. Pol. *Zimnany*. Vng. *Észem*. Ang. *To be cold*.] A quo frigeo nota significatio, & Frigeo, as, are, frequentativum. Plaut. in Pæn. Cabillum prandisti prandium hodie hinc mibi. A. Quid iam. L. Quis hoc nunc frigeat, quum rogas.

Frigeo, ras, penult. com. Frigeo, compositum. Composita etiam magis sunt in usum. Refrigero, quod est rem aliquam calidam frigidam facio. Perfrigo, vehementer frigeo. [Frigeo hinc. Plinius: Omnium earum vis eadem perfrigerare est, & aliter.

Frigeo, ras, penult. com. Frigeo, compositum. Composita etiam magis sunt in usum. Refrigero, quod est rem aliquam calidam frigidam facio. Perfrigo, vehementer frigeo. [Frigeo hinc. Plinius: Omnium earum vis eadem perfrigerare est, & aliter.

Frigeo, ras, penult. com. Frigeo, compositum. Composita etiam magis sunt in usum. Refrigero, quod est rem aliquam calidam frigidam facio. Perfrigo, vehementer frigeo. [Frigeo hinc. Plinius: Omnium earum vis eadem perfrigerare est, & aliter.

Frigeo, ras, penult. com. Frigeo, compositum. Composita etiam magis sunt in usum. Refrigero, quod est rem aliquam calidam frigidam facio. Perfrigo, vehementer frigeo. [Frigeo hinc. Plinius: Omnium earum vis eadem perfrigerare est, & aliter.

Bel. Rente. Hisp. Frigo, est frigus. Pol. Zimnany. Vng. Észem. Ang. Coldness. Varro: Atque in igni fervido, medullas Aquilonomam servat frigiditatem. Ex Nonio.

Frigidarium, ri, n. f. Athenum in balneo, quo frigida aqua continebatur: [Frigidarium, Pol. *Wana diaynoma mod*. Vng. *Frigidarium*.] sicut caldarium, quo calida: & tepidarium, quo tepida. Frigidaria cella, locus erat in balneo, in quo frigida lavabantur. Plin. lib. 5. Epistol. Frigidaria cellæ constructa media, cui Sol benignissime praesto est: caldaria magis, praeminer enim.

Frigiditas, tis, f. Quod frigus inducit. [Frigiditas, Gall. *Frigiditas*. Ital. *Chetudine freddo*. Ger. *Das ist das ist das ist*. Hisp. *Frigiditas*. Pol. *Wana diaynoma mod*. Vng. *Frigiditas*.] Sicut a calore, caliditas. Gell. lib. 17. cap. 3. Accutum autem omnium maxime frigidum est, atque id tamen nunquam contrescit.

Frigiditas, tis, f. Inguine, Minutim subtilitate, quod virtuti à frigida avicula putatur deducum. [Frigiditas, Gall. *Frigiditas*. Ital. *Chetudine freddo*. Ger. *Das ist das ist das ist*. Hisp. *Frigiditas*. Pol. *Wana diaynoma mod*. Vng. *Frigiditas*.] Nam quid frigiditas: quid istuc tam capide copit?

Frignilla sive frignilla. [Frignilla, Pol. *Zimnany*. Vng. *Észem*.] Ang. est passeris magnitudine, albo, vinctus, coloris dicitur. Maris pectus rubescit. Fecimur pallidus ac diducus. Vnde culis vinctus, ad hunc tepidis locis degit, hinc frigidus. Avicenna: Si matutino frignilla resultat ad ore. Et & frignilla montana, cui collum cartuleum, Aristoteli apud Gal. lib. 12. cap. 3. cuius sunt plures species.

Frignilla, tis, f. Idem quod frignitio. [Frignilla, Pol. *Zimnany*. Vng. *Észem*.] Apuleus in Apologia: At ego illi contra iudicis expeditorem, quod qui eloquentia patrocina vulgi perfrictatur, etiam honesta dicta sordide blateret, ut sepe in rebus nequamquam diffiditibus frignitatur, vel omnino obdormit. Idem Flor. lib. 3. Merula in remota tequis frignitatur.

Frignilla, tis, f. Idem quod frignitio. [Frignilla, Pol. *Zimnany*. Vng. *Észem*.] Apuleus in Apologia: At ego illi contra iudicis expeditorem, quod qui eloquentia patrocina vulgi perfrictatur, etiam honesta dicta sordide blateret, ut sepe in rebus nequamquam diffiditibus frignitatur, vel omnino obdormit. Idem Flor. lib. 3. Merula in remota tequis frignitatur.

Frignilla, tis, f. Idem quod frignitio. [Frignilla, Pol. *Zimnany*. Vng. *Észem*.] Apuleus in Apologia: At ego illi contra iudicis expeditorem, quod qui eloquentia patrocina vulgi perfrictatur, etiam honesta dicta sordide blateret, ut sepe in rebus nequamquam diffiditibus frignitatur, vel omnino obdormit. Idem Flor. lib. 3. Merula in remota tequis frignitatur.

dor refrigerat. Sunt etiam qui Fibusculum legant, quod tamen vocabulum nusquam credo reperiri.

Frustranda, rum, autore Festo, sunt vasa fictilia casta. [Vng. Frustranda eddy.] Vnde dicta verba frivolata, quae minus sunt fide subnixata. In Pandect. in l. Solutum. de pignor. action. Non enim credible est hoc convenisse, ut ad universam pensionem insulae frivolata mea teneantur. Vbi frivolata pro suppellectili tenentur, & vili accipiuntur: qualis eorum esse solet, qui in caenaculis habitant: quomodo & Stryonicus usus est, Satyr. 5: Et nec te cenam, Romanorum omnia regum Frivolata. Quibus verbis paupertatem Regum Romanorum significavit: quos etiam Stryonicus vasis usus esse constat. Idem in tertia: Vivendum est illic ubi nulla incendia, nulli Nocte metu iam poscit aquam, iam frivolata transfert. Vralegon, tabulata tibi ja tertia sumant. A Graecis frivolata dicuntur: id est, vasa vasa quae ad id genus pertinet. Vnde & sypitopolata ab eis dicuntur, qui huiusmodi suppellectilia venditant: quos Latine vocamus Frivolarios. Budaeus in Annot.

Frustratilis, a, um, penult. corr. a Fro, as, dicitur quod est inane, leve, nulliusve momenti, quasi friabile. [Frustratilis, Frustratilis.] Gall. Frustratilis, de petite valeur & inutile. Ital. Frustratilis, vano, de nullo momento fruendo. Ger. Nichts dand, nutzlos, nutzlos. Hisp. Cosa vana y de poca precio. Pol. Niekorony, Nierozumny. Vng. Frustratilis, ba, fruitalan, fruitalan. Kell. Aug. Vana, trifling, of no value. Plin. lib. 7. cap. 7, de generatione hominis loquens: Miserit atque etiam potest aliam antem, quam sit frivola animalium superfluum ingenio, quum plerumque abortus causa fiat odor a lucernarum extinctu. Frivolam originem pro fragili, & infirma dixit, & veluti friabili. Gell. lib. 13. cap. 30: Oppido quam sunt in literarum ostentatione inepti & frivoli! Idem lib. 16. cap. 12: Quaedam familia & frivola. Quint. lib. 7. cap. 3: Eoq; factus est omni se antea vix abstinere convitio, quam levibus, aut frivolis, aut manifestis fallis reum inesse.

Frondosus, Frondosus, Frondosus, Vide FRONS, frondis.

Fronda, m, a, serendo, ut quibusdam placet: quod iudicia animi prae se ferat. [Fronda, m, a, serendo.] Gall. Le front. Ital. Fronda. Germ. Die Fron. Bel. Dat. Voortooft. Hisp. Fronde. Pol. Czoł. Vng. Homlok. Ang. The forehead. A dextra & sinistra temporibus, a superiori capillorum radice inferius vici parte supercilii terminata, corrugatur in trinitiam, & in lateritiam dilatatur. Hinc factum est, ut frons accipitur pro vultu, & pro animi nobilitate affectu, quem ex fronte perspicimus. Martialis: Nec matutina si mihi fronte venis. Idem lib. 11: Illa fronte precor, carmina nostra legas. Cicero ad Atticum, lib. 4: Pompeius fremit, queritur, Scauro studet: sed utram fronte an mente, dubitatur: id est, vultu, an animo. Frontem explicare, vel explorare dicitur quum hilaritatem: contrahere, quum angustiam: hoc est, ubi quid molestum est: frons enim (inquit Plinius, lib. 11.) homini tristitiae, hilaritatis, clementiae, severitatis index est. Terevius in Adelpis: Exporre frontem: hoc est, vive hilariter. Horatius libro 3. Carminum: Sollicitam explicare frontem. Plaut. in Cas. Porreptiore frontem mecum loquaris oportet. Sic etiam dicitur: Frontem exprobre, vel explicatam, pro hilaritate. Contra: Obductam frontem, Contritam frontem, Contrastritam frontem, Caperatam frontem, pro nobilitate & merito vultu. Plautus: Caperatam frontem venudine. Nubila frons, serena frons, explicita frons. Frongtem perspicere, pro deponere pudorem. Plinius: Perspicere frontem, & nihil profecti. Calvus apud Quintilianum libro 9. capite 2: Perspicere frontem, & dicere digniores, qui Praxtor fieret, quam Cato nem. Persius: exclamet Melicerta petiisse Frontem de rebus. & Dicitur frons etiam de rebus inanimatis pro principio, vel anteriore parte cuiusque rei. Virgilius: Fronte sub adversa scopulis pendentibus antium. Et licet frequentissime generis foemini proferatur, à Caeilio tamen masculino genere ponitur. Hi sunt, inquit, inimici pessimi, frons te hilarat, tristis cordis. De quo Gell. libro 15. capite 9. A fronte atque a tergo, est in l. Solutum. Proverbia vice receptum, pro eo quod est diligenter inspicere, & praesentia cum praesentibus & futuris conferre. Ex Homero. A fronte praecipitium, a tergo lupi, est in l. Solutum. Quum aliquis hinc atque hinc duobus maximis praecipitur malis, ut in utrum incidere, perendum sit. Frontem ferre dicuntur, qui supra modum & impotenter indignantur. Cicero ad Attic. Pato te in hoc aut tulle aut ingenisse ut frontem ferias: sunt qui etiam Caesonium putant. Frontem occipitio prior. Quo significavit antiquitas, redius geri negotium, ubi praesentia ac tellis adest is, cuius agitur negotium. Prior dictum est pro melior. Cato de Re rust. cap. 4. Vera fronte ferre dicuntur quae ex animo citraque fucum dicuntur geruntur.

Fronda, m, a, serendo, ut quibusdam placet: quod iudicia animi prae se ferat. [Fronda, m, a, serendo.] Gall. Le front. Ital. Fronda. Germ. Die Fron. Bel. Dat. Voortooft. Hisp. Fronde. Pol. Czoł. Vng. Homlok. Ang. The forehead. A dextra & sinistra temporibus, a superiori capillorum radice inferius vici parte supercilii terminata, corrugatur in trinitiam, & in lateritiam dilatatur. Hinc factum est, ut frons accipitur pro vultu, & pro animi nobilitate affectu, quem ex fronte perspicimus. Martialis: Nec matutina si mihi fronte venis. Idem lib. 11: Illa fronte precor, carmina nostra legas. Cicero ad Atticum, lib. 4: Pompeius fremit, queritur, Scauro studet: sed utram fronte an mente, dubitatur: id est, vultu, an animo. Frontem explicare, vel explorare dicitur quum hilaritatem: contrahere, quum angustiam: hoc est, ubi quid molestum est: frons enim (inquit Plinius, lib. 11.) homini tristitiae, hilaritatis, clementiae, severitatis index est. Terevius in Adelpis: Exporre frontem: hoc est, vive hilariter. Horatius libro 3. Carminum: Sollicitam explicare frontem. Plaut. in Cas. Porreptiore frontem mecum loquaris oportet. Sic etiam dicitur: Frontem exprobre, vel explicatam, pro hilaritate. Contra: Obductam frontem, Contritam frontem, Contrastritam frontem, Caperatam frontem, pro nobilitate & merito vultu. Plautus: Caperatam frontem venudine. Nubila frons, serena frons, explicita frons. Frongtem perspicere, pro deponere pudorem. Plinius: Perspicere frontem, & nihil profecti. Calvus apud Quintilianum libro 9. capite 2: Perspicere frontem, & dicere digniores, qui Praxtor fieret, quam Cato nem. Persius: exclamet Melicerta petiisse Frontem de rebus. & Dicitur frons etiam de rebus inanimatis pro principio, vel anteriore parte cuiusque rei. Virgilius: Fronte sub adversa scopulis pendentibus antium. Et licet frequentissime generis foemini proferatur, à Caeilio tamen masculino genere ponitur. Hi sunt, inquit, inimici pessimi, frons te hilarat, tristis cordis. De quo Gell. libro 15. capite 9. A fronte atque a tergo, est in l. Solutum. Proverbia vice receptum, pro eo quod est diligenter inspicere, & praesentia cum praesentibus & futuris conferre. Ex Homero. A fronte praecipitium, a tergo lupi, est in l. Solutum. Quum aliquis hinc atque hinc duobus maximis praecipitur malis, ut in utrum incidere, perendum sit. Frontem ferre dicuntur, qui supra modum & impotenter indignantur. Cicero ad Attic. Pato te in hoc aut tulle aut ingenisse ut frontem ferias: sunt qui etiam Caesonium putant. Frontem occipitio prior. Quo significavit antiquitas, redius geri negotium, ubi praesentia ac tellis adest is, cuius agitur negotium. Prior dictum est pro melior. Cato de Re rust. cap. 4. Vera fronte ferre dicuntur quae ex animo citraque fucum dicuntur geruntur.

Fronda, m, a, serendo, ut quibusdam placet: quod iudicia animi prae se ferat. [Fronda, m, a, serendo.] Gall. Le front. Ital. Fronda. Germ. Die Fron. Bel. Dat. Voortooft. Hisp. Fronde. Pol. Czoł. Vng. Homlok. Ang. The forehead. A dextra & sinistra temporibus, a superiori capillorum radice inferius vici parte supercilii terminata, corrugatur in trinitiam, & in lateritiam dilatatur. Hinc factum est, ut frons accipitur pro vultu, & pro animi nobilitate affectu, quem ex fronte perspicimus. Martialis: Nec matutina si mihi fronte venis. Idem lib. 11: Illa fronte precor, carmina nostra legas. Cicero ad Atticum, lib. 4: Pompeius fremit, queritur, Scauro studet: sed utram fronte an mente, dubitatur: id est, vultu, an animo. Frontem explicare, vel explorare dicitur quum hilaritatem: contrahere, quum angustiam: hoc est, ubi quid molestum est: frons enim (inquit Plinius, lib. 11.) homini tristitiae, hilaritatis, clementiae, severitatis index est. Terevius in Adelpis: Exporre frontem: hoc est, vive hilariter. Horatius libro 3. Carminum: Sollicitam explicare frontem. Plaut. in Cas. Porreptiore frontem mecum loquaris oportet. Sic etiam dicitur: Frontem exprobre, vel explicatam, pro hilaritate. Contra: Obductam frontem, Contritam frontem, Contrastritam frontem, Caperatam frontem, pro nobilitate & merito vultu. Plautus: Caperatam frontem venudine. Nubila frons, serena frons, explicita frons. Frongtem perspicere, pro deponere pudorem. Plinius: Perspicere frontem, & nihil profecti. Calvus apud Quintilianum libro 9. capite 2: Perspicere frontem, & dicere digniores, qui Praxtor fieret, quam Cato nem. Persius: exclamet Melicerta petiisse Frontem de rebus. & Dicitur frons etiam de rebus inanimatis pro principio, vel anteriore parte cuiusque rei. Virgilius: Fronte sub adversa scopulis pendentibus antium. Et licet frequentissime generis foemini proferatur, à Caeilio tamen masculino genere ponitur. Hi sunt, inquit, inimici pessimi, frons te hilarat, tristis cordis. De quo Gell. libro 15. capite 9. A fronte atque a tergo, est in l. Solutum. Proverbia vice receptum, pro eo quod est diligenter inspicere, & praesentia cum praesentibus & futuris conferre. Ex Homero. A fronte praecipitium, a tergo lupi, est in l. Solutum. Quum aliquis hinc atque hinc duobus maximis praecipitur malis, ut in utrum incidere, perendum sit. Frontem ferre dicuntur, qui supra modum & impotenter indignantur. Cicero ad Attic. Pato te in hoc aut tulle aut ingenisse ut frontem ferias: sunt qui etiam Caesonium putant. Frontem occipitio prior. Quo significavit antiquitas, redius geri negotium, ubi praesentia ac tellis adest is, cuius agitur negotium. Prior dictum est pro melior. Cato de Re rust. cap. 4. Vera fronte ferre dicuntur quae ex animo citraque fucum dicuntur geruntur.

El frontal, ornamento de la frente. Pol. Naczelnik. Offaba cplata. Vng. Homlok eld, (anagy) homlok eköfélg. Ang. A foreheade dicitur. Plin. libro 37. capite 12: Quandoque tanta magnitudinis fecere, ut equis regum in Oriente frontalia, atq; pro phaleris pensilia facerent. Livius 37: Ingentes ipsi erant, addebant speciem frontalia & cista, & tergo imposita turges.

Frontalis, a, um, Quod frontem habet, vel quod in fronte positum est. [Frontalis, a, um.] Gall. Qui a front. Ital. Che ha la fronte. Germ. Das ist furen hat. Hisp. Lo que tiene frente. Pol. Czoł. macacy. Vng. Homloköt. Ang. That hath au forehead.] Frontalis lapides, a Vitruvio dicuntur, quos Graeci Μητρες appellant: quia per latitudinem rotam porrecti, utramque parietis frontem conficiant Plin. lib. 33. cap. 12: Vel testis coctilibus laterculis, frontalia quoque: hoc est, ab ea parte continuatis qua opus lateritium conspici debebat. Budaeus in Annot.

Fronto, onis, m, t. Qui lata habet frontem. [Fronto, onis, m, t.] Gall. Qui a grand front. Ital. Che ha gran fronte. Germ. Der ein breite ften hat. Hisp. Hombre de grande frente. Pol. Szerokie czoł. a. Vng. Szerke homloka. Ang. That hath a broad forehead.] Cic. 1. de Nat. deor. Equos agrum habere, equos filios, illicos, frontones, capitorones, quae sunt in nobis!

Frons, dis. generis foemini, a sero, Quod frondes arborum huc atque illuc a vento scitacut. [Frons, dis.] Gall. hahé. Hisp. Tropa para. Pol. Szerokie czoł. a. Vng. Szerke homloka. Ang. That hath a broad forehead.] Cic. 1. de Nat. deor. Equos agrum habere, equos filios, illicos, frontones, capitorones, quae sunt in nobis! Frons, dis. generis foemini, a sero, Quod frondes arborum huc atque illuc a vento scitacut. [Frons, dis.] Gall. hahé. Hisp. Tropa para. Pol. Szerokie czoł. a. Vng. Szerke homloka. Ang. That hath a broad forehead.] Cic. 1. de Nat. deor. Equos agrum habere, equos filios, illicos, frontones, capitorones, quae sunt in nobis!

Frontalis, a, um, Quod torum ex frondibus est. [Frontalis, a, um.] Gall. De fronde a ramis dicitur. Ital. Di fronda. Germ. Das sind die gemacht. Hisp. Casa de materia de hojas. Pol. Gal. Gazy. Vng. Az az hozas. Ang. Of leaves or branches.] ut, Torus frondeus, Frondea corona. Plin. lib. 16. cap. 4.

Frondosus, sa, sum, Quod frondibus abundat: [Frondosus, sa, sum.] Gall. Frondosus, de fronda. Ital. Frondoso, che abunda di frondi. Germ. Beschigtig das viel grüner dicitur hat. Hisp. Casa llena de hojas. Pol. Gal. azek zielonych peluy. Vng. Az az hozas. Ang. Full of leaves.] ut, Locus frondosus, Frondosus ramus, Liv. 10. ab Vbe. Et frondosi montes. Varro 2. de Re rust. cap. 3. Virgil. 4. Georg. Corporaq; ipsa boui frondoso desere luco. Idem 3. Georg. dum mox frondosa reducitur arvis.

Fronda, m, a, um, Quod ad frondes pertinet, sive quod ex frondibus est. [Fronda, m, a, um.] Gall. Fronda, de fronda. Ital. Fronda, che pertinet ad frondes. Germ. Das ist die fronda. Hisp. Casa perteneciente a las hojas. Pol. Gazy. Vng. Az az hozas. Ang. Of belonging to leaves of trees.] ut, Frondaria siccina. Plinius libro 13. capite 31: Vnus frondator quatuor frondarias siccinas complecti in die iurum habet.

Fronda, dis, dai, n, s, Frondes habeo. [Fronda, dis, dai, n, s.] Gall. Fronda, de fronda. Ital. Fronda, che habeo. Germ. Das ist die fronda. Hisp. Casa de hojas. Pol. Zelenie se. Vng. Zöldes, az az hozas. Ang. To have leaves, to bring forth leaves.] Virgil. 3. Aeglog. Nunc frondent sylva, nunc formosissimus annus. Idem 2. Georg. nemorumq; tovi quae maxima frondet Aesculus. Sic frondens vitis. Col. lib. 3. cap. 1.

Frondesco, scis, scere, n, t. Est frondes emittere. [Frondesco, scis, scere, n, t.] Gall. Frondesco, de fronda. Ital. Frondesco, che emette le fronde. Germ. Fronda, che emette. Hisp. Echar hojas al arbol. Pol. Zielony se. Vng. Az az hozas. Ang. To bring forth leaves.] Colum. libro 5: Nihilominus enim paucis frondescit pampinis. Idem lib. 4. cap. 9. Namq; defluens humor creat oculum, nec patitur frondescere.

Frondo, as, frondes amputo: [Frondo, as, frondes amputo:] Gall. Frondo, de fronda. Ital. Frondare, frondare. Germ. Die die abhauen. Hisp. Deshojar las hojas del arbol. Pol. Gal. az obrynam. Vng. Vedd, az az hozas. An. To loppe or shred branches or trees.] a quo Frondator, frondatio: & Defrondo, quod est frondes deicere.

Frondator, oris, m, t. [Frondator, oris, m, t.] Gall. Frondator, de fronda. Ital. Frondatore, che taglia i rami de gli alberi. Germ. Der die die abhauen vnd shndert o der die die abzuhauen. Hisp. El que deshoja las hojas del arbol. Pol. Teni kraci oberzysci gal. az az alba liscie strichine. Vng. Vedd, az az hozas. Ang. A lopper, that cutteth of superfluous branches.] qui arborum ramos superfluos amputat: & qui e frondibus manipulos facit hyemis tempore.

Q

re animalibus ad pastum offerendos: & qui manibus folia vidunt vellet, quo aidor Solis uvam maturiore reddat aut avis quae in frondibus habitat, & his vescitur: vel etiam palumbes quae in frondibus nidificat. Hæc Servius. Plin. lib. 18. cap. 31: Vnus frondator quatuor frondarias fiscinas complere in die iustam habet. Virg. Aeglog. 1: Hinc alta sub rupe canet frondator ad auræ.

Frondatio, f. Frondium & ramorum redundantium resectio. [Frondatio. Gall. Coupe des bouts des branches, amas des fanilles des arbres. Ital. Il tagliare le le foglie il racchiare le foglie d'alberi. Germ. Erbschnitt der Äm. Hisp. Aponda obra de deshojar. Pol. Gal. ciza dkerjess manis. Vng. Nyelvi vrbles. Ang. A shredding of boughes of trees.] Columel. lib. 5. cap. 6. Atque in frondatione cavendum ne aut prolixiores pollices fiant, qui ex amputatis virgis relinquuntur.

Frondifera, ra, rum, Frondes ferens. [Frondifera. Gall. Portant feuilles. Ital. Che produce frondi. Ger. Das bitter oder trüb treib. Hisp. Cosa que trae hojas. Pol. Latoris ty ussicy. Vng. Az tarab d'az, az has. Ang. That beareth leaves, or branches.] Lucr. libro 1: Frondiferasq; domos avium. Ibidem: Frondiferasq; novis avibus canete undiq; sylvas. Nemas frondiferum, apud eundem lib. 2.

Fronto, frontois. Vide FRONS frontis.

Fructus. Vide post FRVOR.

Frugalitas. Frugiperda, vide in FRVGE S.

Fruges, gin. L. vel hæc Frux, frugis, secundum Priscianum, dicitur generaliter quicquid ex fructu terræ in alimoniam vertitur: neq; solum quod ex frumentis & leguminibus, verum etiam quod ex vino, vel ex sylvæ caduis, tretafo dinis, lapidinis, capitax. [Fruges. Gall. Tous fruits de fruit propre à se nourrir, fruit de grain ou autrement. Ital. Il frutto della terra che converteano in nutrimento. Germ. Alles was frucht das Erdtrich zu vnsere nahrung dient. Hisp. El fruto de la tierra. Pol. Wzrostki y to kowstny potrybie urozyne. Vng. Gabona. Ang. All kinds of s' fructe that the earth beareth forth.] Festus, Servius, & Donatus, frugis verbum a frumine cminente sub mento gutturus, seu carculionis parte qua cibus in alvum demittitur, a ferendo cibo appellatum dicunt. Varro lib. 4. de ling. Lat. a fruendo. Et ante igitur qui discernunt legumina a frugibus. Nam Cicero ait: Olei & frugum minutarum: quom de leguminibus diceret: ut ostenderet, etiam legumina, fruges vocari. Livius libro 5. ab Videri. Eam gentem traditur fama, dulcedine frugum, maxime vini, nova tum voluptate captam. Virgil. 3. Aeglog. Quom faciam vitula pro frugibus ipse venit. Ibidem: Tunc luptas stabulis maturis frugibus imbres, Arboribus venti, nobis Amaryllidis iræ. & Recipere se ad frugem bonâ, Cic. pro Cælio. Corripere aliquem ad frugem: hoc est, ita emendare, ut frugi homo evadat. Plaut. Trinum. Quin eam restituis? quin ad frugem conigis? Evadere ad frugem bonam, de eo dicitur qui ante nequam fuerat. Redire ad frugem bonam, Lamp. in Helio gab. Milites se paruros dixerunt si ad frugem bonam redierit. & Nominativo singulari frux, usus est Ausonius in monosyllabio. Antè eundem, campis quam spices suppeteret frux.

Frugi. Nomen a fruge denominatum, omnis generis & inclinabile est. Moderatus, prudens, sobrius, modestus, abstinens, temperans, innocens. [Frugi. Gall. Non mesurer, qui se gouverne bien, qui ne se laisse pas par raison, s'parpant, sans excès, homme de bien. Ital. Uomo, virile, non fero, virtuoso, moderato, modesto. Germ. Runtzi gute gem. Pol. Poczciwy, umiery, Ciężki. Vng. Ugy, modorato, virtoso. Ang. Wise sober, modest, a good man, virtuous.] Quintil. taxat eos a quibus videtur frugalitas & non frugi, tanquam frugalitas sit dictio parum proba: quam tamen (quod mirum videri potest) frugalior, & frugalissimus à Terentio & Cicero relictissimis linguæ Latinæ custodibus usurpatur. Donatus in illud Evanchi: Frugiles, frugi, inquit id est, utilis & necessarius: a frugibus, quæ quod his fruamur, dicta sunt. Vnde antiqui servum laudare volentes, frugi dicebant, tanquam sobrium, utilem & necessarium. Plaut. in Amph. Ita servum par videtur frugi sese insituere. Pro eodem etiam apud ceteros legimus Bonæ frugi servus, quæ quidem compositio etiam si durissima videtur, frequentius tamen occurrit, quam ut mendum videri queat. Vlpian. l. Neratius. ad legem Aquil. Sed si frugi bonæ servus intra annum, mutatis moribus, occisus sit. Cicet. Attic. libro 4. Permodestus ac bonæ frugi homo. Plaut. in Trinum. Is probus est, quem non pœnitet quom probus sit, & frugi bonæ. Apud Gellium, frugis bonæ legitur. Hujus autem vocis significationem latius exprimit Cicero libro 3. Tuscul. Sed quia, inquit, nec qui propter metum peccatum relinquit, quod est ignavia, nec qui propter avaritiam etiam depositum non reddit, quod est injustitia: nec qui propter ferocitatem malè rem gessit, quod est stultitia: frugi ap-

pellari solet, eo tres virtutes fortitudinem, iustitiam, & prudentiam frugalitas complexa est. Ergo frugi hominem bonum, & virtute præditum intelligimus. & Accipitur etiam frugi pro eo qui in victu, vestitu, similibusq; temperans est: & hoc est virtus temperantia, sicut contra luxuriosus, nequam, &c. Horat. Patricius hic vivit, frugi dicitur.

Frugifer, ra, rum, Fructus ferens: [Frugifer. Gall. Portant fruit, fertile, profitable. Ital. Che produce frutti. Ger. Fruchtbar das frucht treib. Hisp. Cosa que trae frutos. Pol. Wzrostki. Vng. Gyümölcs terem. Ang. Fruitfull, that beareth fruit.] in Arboribus, frugiferæ, quæ canque fructum ferunt, quæ & fructu ferre dicuntur. Lucan. libro 3: Vtraque frugiferæ est arbor, utilis arvis. Ovidius 3. Metamorph. Frugiferæ mellea almita, quæ, mita reddat. Plin. libro 15. cap. 2: Vicina bonitas præcipua, excepto Africa frugifero solo. & Pertranslacionem istam est pro eo quod utilitatem afferit. Cicero 3. Offic. Sed quom tota philosophia, mi Cicero, frugifera & fructuosa, nec illa pars inculta ac deserta sit, &c. Livius in præfat. lib. 1. ad Titum. Hoc illud est præcipue in cognitione rerum salubre & frugiferum, exempli documenta in illustri posita monumenta in tuen.

Frugifera, ra, rum, Fructus ferens, pro frugifero. [Frugifera. Vng. Gyümölcs terem.] Lucretius lib. 1: Quæ materiam gerum, quæ terras frugiferentes Concelebrat.

Frugilegus, a, um, Formicarum epitheton est, a granorum colligendorum consuetudine tractum. [Frugilegus. Gall. Qui maitte & ramelle les fruits. Ital. Che raccoglie il grano. Germ. Frucht ferdig ton jussammen trag. Hisp. Cosa que cono fructe y de la via. Pol. Lejka mowka y ramka zbieraczy. Vng. Gabona meg gyűjtés. Ang. That gathereth fruit.] Ovid. 7. Metamorph. Hæc frugilegæ aspectibus agminis longæ/Grande onus exposita micæ ore legentes.

Frugiperda, ra, rum, Fructus perditio. [Frugiperda. Plin. lib. 16. cap. 26. Oritur autem salix amittit semen, antequam in omnino manifeste fructificatio: id dicit ab Homero frugiperda. Non invenitur enim hoc nomine appellari possunt homines nullas parum, nec ali rei, quam consuetudinis frugibus nati.

Frugalitas, f. m. Moderatus, prudens, frugi, abstinens, temperans. [Frugalitas. Gall. Modération, sobriété, tempérance. Ital. Temperato, moderato, sobrio. Ger. Maßigkeit, mäßig. Pol. Umiarowanie, umiary. Vng. Nemkés sé. Ang. Sobriety, temperance.] Frugalior, pro temperantior. Tertullianus in Heavy. Dedit me patri nunc iam, ut frugalior sim, quia vult. Varro 3. de Re rustic. cap. 2: Sed non hæc, inquit, ita, quanquam edificaverint majores nostri, frugalior & proter est quam tua illa perpolitia in Reatino. Et frugi abstinens, rebus experientissimus & prudentissimus. Columel. lib. 1. cap. 10. Frugiosos pecoribus oportet præponere sedulos ac frugiosissimos. Cic. 4. Ver. Nihil aliud in eo quod reprehensio potest, invenionis quod homo frugalissimus atq; integerrimus, in hominem pleni supia, flagiti, sceleris, domum suam ornatum.

Frugalitas, f. m. modestia, temperantia, abstinencia. [Frugalitas. Gall. Modération, sobriété, tempérance de soi. Ital. Temperato, moderato, sobrio. Germ. Maßigkeit, mäßig. Hisp. Aquella virtud, modestia y templancia. Pol. Umiarowanie. Vng. Nemkés sé, umiary. Ang. Sobriety, temperance.] Seneca. Luxuriosio frugalitas pœna est. Cic. pro Dejot. Ita sunt regis laudes, illa privata est: ut volet quisq; accipiat: equitatem frugalitatem: id est, modestiam & temperantiam, virtutem esse maximam iudico. Idem 3. Tuscul. Verisimile est illud est qui sit temperans, quem Græci modestum appellant, eamq; virtutem modestiam vocant, quam soleo equidem cum temperantiam, tum moderationem appellare, nonnunquam etiam modestiam: sed haud scio an rectè ea virtus frugalitas appellari possit. Et paulò post: Frugalitas (ut opinor) a frugibus nihil melius è terra oritur.

Frugiliter, adverb. Sobriè & modestè. [Frugiliter. Gall. Modérément, en bon mesurage. Ital. Frugalmente, temperatamente. Ger. Mäßig, tüchtig, gemäßig. Hisp. Viri y modesto y temperado. Pol. Umiarowanie. Vng. Nemkés sé, umiary. Ang. Modestly, temperately.] Plaut. in Epit. Ille eam rem adeo sobriè & frugaliter accipit, ut aliam rem esse impensè improbus. Cicero pro domo sua: itaque omnia signa, tabulas, ornamentorum quod supersunt in sanis & communibus locis, tota è Græcia, atque insulis omnibus honoribus pop. Rom. causa, sanè frugaliter domum suam deportavit.

Frugiona, vestimenta sunt ea, quæ vestimenta vocant Itali ditione Syriaca in quibus trame diversis modis retortæ & perplexi Mandri sunt. Meminit Varro lib. 4. de ling. Lat. Trame, quod tamen frugionis vestimentum. Ita enim legendum est doctissime ostendit Scaliger.

Frugifer, vide FRVOR.

Frumentum

Frumentum, n. s. Summa pars gulæ interior, per quam cibum lingua demittit in ventrem. [Frumentum] Ger. Der fribel in oberst an der Durgel das Durgel. Vng. Adám almáia.] Scivius in 1. Ateneid. Frumen emincua sub mento guttatis pars, largingem Græci vocant. Latini, & Celsus, fauces.

Frumentum, n. s. d. id est a fruendo. [Frumentum] Gall. Tante jure de grain, fait de blé, frument, seyle, orge, avoine, mil en autr. Ital. Ogni sorte di bianca, frumento, orzo, avena, miglia & altre. German. Wentes Korn. Otr. trid. Hisp. Los panes, trigo, cebada, &c. Pol. Żyto, żyto, pszenica, Vngar. Gabona, búza. Ang. All cornes be it wheat, rye, barley, or other.] Horatius 2. Scim. Satyr. 3. Siquis ad ingentem frumenti scilicet accivum Porreclius vigilet. Idem 1. Epist. 13. Major unum populum frumenti copia pascit. Frumenti genera (ut scribit Plin. lib. 18. cap. 7.) hæc vulgatilima sunt, hæc quod ad doctrinam dicuntur, siligo, triticum, hordecum. Frumenta dicitur Scivius quæcumque emittunt aristas. Varro 1. de Re rustica cap. 48. In legentibus autem frumentum quod culmus exstitit. quæ hinc non frumenta dicuntur grana illa exigua quibus simi inferta. Plin. lib. 15. cap. 19. Ficus mollis omnibus talibus: manna frumenta vitæ: succus maturefcantibus, lactis persociis, medis.

Frumentum, n. s. a, um. Quod ex frumento est. [Frumentum] Gall. De frument. Ital. De frumento. Ger. Das Korn gemacht. Hisp. Cosa de materia de aquellos panes. Pol. Ze pszeniczym. Vn. Gabonahel 7 als. Ang. Of corn.] Hieronym. Major turba hordeaceis panibus, minor frumentaceis pascitur.

Frumentum, n. s. a, um. Quod ad frumentum pertinet. [Frumentum] Gall. Assemblée au foin de blé. Ital. Cò d'è a frumentum si convisione. Germ. Das zu dem Korn gehört. Hisp. Cosa para aquellos panes. Pol. Liczy Vng. Gabonahel 7 als. Vn. Gabonahel 7 als. Ang. Of corn.] Frumentarius ager, frumentarius negotiator, frumentaria lex, quæ tractat de frumentis. Cicero 5. Verr. Non enim veltim præterit, iudices, omnem utilitatem, opportunitatemque provincie Siciliæ quæ ad commoda populi Rom. adstantia sit, consistere in re frumentaria maxime: in cætera rebus adjuvamus ex illa provincia, hæc verò alimur, ac sustinemur. Plinius lib. 11. ca. 6. Syvestris pyra, mælasque, frumentarii soli notæ. Sic libro 27. cap. 5.

Frumentum, n. s. a, um. Quod ad frumentum pertinet. [Frumentum] Gall. Marchand de blé. Ital. Mercante di biada. German. Ein Dichterscher des Korn. Hisp. Mercader de aquellos panes. Pol. Piekarnik żyty. Vn. Pekar, gabona arde. An. A merchant of corn.] Quæ frumenta comparat, ut inde locum faciat. Plautus in Pseud. quæ amica es frumentarius, quibus cunctis montes, maximi acervi frumenti sunt domi. Cic. 3. Offic. Non igitur videtur nec frumentarius ille Rhodius, nec hic ædium venditor eclæ emptores debuisse.

Frumentum, n. s. d. p. Frumentum colligo. [Frumentum] Gall. Alter au foverage de blé, faire provision de blé. Ital. Raccogliere frumento. Germ. Korn schichten. Korn tugen. Bel. Korn vergatum. Hisp. Ir a buscar aquellos panes, recoger trigo. Polon. Zito zbieram, zbieram. Vng. Gabonahel 7 als. Ang. To praye de or gabona arde.] Cicero ad Attic. lib. 8. Neque solus cum illa copia tantam multitudinem sustinere poteris, ut frumentum cas. Liv. 1. bell. Maced. Quum in propinquo agro frumentarentur Romani.

Frumentum, n. s. d. t. Verbum est castrense, quo significatur egres- sio militum ad frumentum in castra congregatum. [Frumentum] Gall. Raccogliere frumento de blé. Ital. Raccogliere di frumento, dirli di frumento. Germ. Korn schichten. Hisp. Obra de ir a buscar aquellos panes, recoger trigo. Pol. Zbiornie żyta. Vn. Gabona arde. An. A taking in of corn, a foraging.] Cæsar 7. bell. Gall. Omnes nostras pabulationes, frumentationesque observabat. Livius 1. bell. Maced. Quia ex tam propinquis stantibus parum cura frumentatio erat. Frumentatio etiam dicebatur distributio frumenti, quæ Romæ fiebat, ubi principes receperant curam publicæ annonæ. Sueton. in Augustus Impetum se cepisse scribit, frumentationes publicas in perpetuum abolendi.

Frumentatio, n. s. t. Qui frumentatum profectus est. [Frumentatio] Gall. Celui qui va au foverage de blé, qui fait provision de blé pour une commene, foverage. Ital. Raccogliere di frumento. Germ. Der Korn schichten anfangen oder ansetzen ist. Hisp. El que va a buscar aquellos panes. Pol. Ten korni zgromadzajacy. Vng. Gabona arde. Ang. A foraging or gathering of corn.] Liv. 1. bell. Maced. Improvisu impetu Gallorum, cum frumentationibus est circumventus.

Frumentatio, n. s. d. t. Verbum est castrense, quo significatur egres- sio militum ad frumentum in castra congregatum. [Frumentatio] Gall. Alter au foverage de blé, faire provision de blé. Ital. Raccogliere frumento. Germ. Korn schichten. Korn tugen. Bel. Korn vergatum. Hisp. Ir a buscar aquellos panes, recoger trigo. Polon. Zito zbieram, zbieram. Vng. Gabonahel 7 als. Ang. To praye de or gabona arde.] Cicero ad Attic. lib. 8. Neque solus cum illa copia tantam multitudinem sustinere poteris, ut frumentum cas. Liv. 1. bell. Maced. Quum in propinquo agro frumentarentur Romani.

Frumentatio, n. s. d. t. Verbum est castrense, quo significatur egres- sio militum ad frumentum in castra congregatum. [Frumentatio] Gall. Alter au foverage de blé, faire provision de blé. Ital. Raccogliere frumento. Germ. Korn schichten. Korn tugen. Bel. Korn vergatum. Hisp. Ir a buscar aquellos panes, recoger trigo. Polon. Zito zbieram, zbieram. Vng. Gabonahel 7 als. Ang. To praye de or gabona arde.] Cicero ad Attic. lib. 8. Neque solus cum illa copia tantam multitudinem sustinere poteris, ut frumentum cas. Liv. 1. bell. Maced. Quum in propinquo agro frumentarentur Romani.

ne, sed suo fructus est emptor. Est autem fruor, potior fructu, voluptatemque capio. [Fruor] Gall. Fruir, avoir enjoyment. Ital. Godere, fruire, usare. Germ. Nutzen, genießen, brauchen. Bel. Shoneten. Hif. Alcançar la delectado, gozar del fruto. Pol. Wyżym. Vn. Hasquid ref- xho, Etk vte. An. To enjoy, to tak the profit or pleasure of a thing.] Terent. in Adelph. Agelli hic sub urbe est paululum, quod locitas foras huc demus, qui fruatur. Id est, unde fructu capiat, & alatur, non proprietate potatur, inquit Donatus. Virg. 7. Aeneid. Et varias audit voces, fruaturque, decoru colloquio. Vbi Scivius: Fruatur, pascitur: quod de rebus tantum bonis dicitur. & Cõposita hujus verbi sunt, Dehuor, & Perhuor, quæ signifi- cant: in totum fruor, seu omnem fructum percipio.

Fruitorius, particip. Cic. lib. 7. Tule. Zeno Stoicorum acerrimus contendere, & magna voce dicere solebat cum esse dea- tam, qui presentibus voluptatibus fruere, confideret que sese fruitorum.

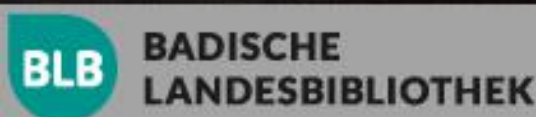
Fruor, confusus, aivus, fultus. [Fruor] Gall. Fruir, avoir enjoyment. Ital. Godere, fruire, usare. Germ. Nutzen, genießen, brauchen. Bel. Shoneten. Hif. Alcançar la delectado, gozar del fruto. Pol. Wyżym. Vn. Hasquid ref- xho, Etk vte. An. To enjoy, to tak the profit or pleasure of a thing.] Metellus ad Domitios illi verò omni jure & honestate interditi, ego neque aqua, neque igni careo, sed summa gloria fruor. Plaut. in Rod. accus. Junia Hinc tu nisi malû, fructi nihil potes. Vide Gell. 17. c. 12.

Fruor, n. s. a, um. Quod ad fruor pertinet. [Fruor] Gall. Fruir, avoir enjoyment. Ital. Godere, fruire, usare. Germ. Nutzen, genießen, brauchen. Bel. Shoneten. Hif. Alcançar la delectado, gozar del fruto. Pol. Wyżym. Vn. Hasquid ref- xho, Etk vte. An. To enjoy, to tak the profit or pleasure of a thing.] Metellus ad Domitios illi verò omni jure & honestate interditi, ego neque aqua, neque igni careo, sed summa gloria fruor. Plaut. in Rod. accus. Junia Hinc tu nisi malû, fructi nihil potes. Vide Gell. 17. c. 12.

Fruor, n. s. a, um. Quod ad fruor pertinet. [Fruor] Gall. Fruir, avoir enjoyment. Ital. Godere, fruire, usare. Germ. Nutzen, genießen, brauchen. Bel. Shoneten. Hif. Alcançar la delectado, gozar del fruto. Pol. Wyżym. Vn. Hasquid ref- xho, Etk vte. An. To enjoy, to tak the profit or pleasure of a thing.] Metellus ad Domitios illi verò omni jure & honestate interditi, ego neque aqua, neque igni careo, sed summa gloria fruor. Plaut. in Rod. accus. Junia Hinc tu nisi malû, fructi nihil potes. Vide Gell. 17. c. 12.

Fruor, n. s. a, um. Quod ad fruor pertinet. [Fruor] Gall. Fruir, avoir enjoyment. Ital. Godere, fruire, usare. Germ. Nutzen, genießen, brauchen. Bel. Shoneten. Hif. Alcançar la delectado, gozar del fruto. Pol. Wyżym. Vn. Hasquid ref- xho, Etk vte. An. To enjoy, to tak the profit or pleasure of a thing.] Metellus ad Domitios illi verò omni jure & honestate interditi, ego neque aqua, neque igni careo, sed summa gloria fruor. Plaut. in Rod. accus. Junia Hinc tu nisi malû, fructi nihil potes. Vide Gell. 17. c. 12.

Fruor, n. s. a, um. Quod ad fruor pertinet. [Fruor] Gall. Fruir, avoir enjoyment. Ital. Godere, fruire, usare. Germ. Nutzen, genießen, brauchen. Bel. Shoneten. Hif. Alcançar la delectado, gozar del fruto. Pol. Wyżym. Vn. Hasquid ref- xho, Etk vte. An. To enjoy, to tak the profit or pleasure of a thing.] Metellus ad Domitios illi verò omni jure & honestate interditi, ego neque aqua, neque igni careo, sed summa gloria fruor. Plaut. in Rod. accus. Junia Hinc tu nisi malû, fructi nihil potes. Vide Gell. 17. c. 12.

ria dividitur in cellam olearii, torculariam, & cellam vinaria. Palladius. Decisus male natis omnibus, & veteribus, novellor, & fructuarius serves. Varro 2. de Re rust. c. 4. Patere tot oportet porcos, quot mammis habeat si minus pariat, fructuaria idoneam non esse. Agri fructuarii, Caelius Ciceroni lib. 8. Fructuosus, a. um. Fecundus, utilis, frugifer. [פרי פורו. מדו-גגנת. Gall. Fructueux, qui rend beaucoup de fruit. Ital. Fruttuoso. German. Fruchthar / das viel Frucht bringt. Hisp. Casa que trae fruta. Pol. Wrodziny, rozroznny. Vn. Gydm' ludi, basqos. Ang. Very fruitful, profitable.] Cicero 2. Tusc. Ager quavis fertilis, sine cultura fructuosus esse non potest. Idem 1. de Finib. Eas ergo artes persequeretur: vivendi artem tantam, tamq; operotam, & perinde fructuosam relinqueret? Fructuosissima ars medicina: hoc est, utilissima, & haud parum fructus atque utilitatis afferens. Plin. lib. 29. cap. 1. Cicero 2. Offic. Est enim non modo liberale, paulum nonnunquam de jure suo decedere, sed interdum etiam fructuosam.

Frustri, adverb. incassum, nequicquam. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. En vain, pour neant. Ital. In vano. Ger. Vnd fruchtlos. Bel. Vergeefs. Hisp. En vano. Pol. Prosto, nada-remno. Vng. Hiaba. Ang. In vain, to no effect or purpose.] Cic. de Senect. Ne me vixisse preciter: quando ita vixi, ut non frustra me natum existimem. Terent. in Adelph. Nemo dabit, frustra egomet mecum has rationes deputo. Frustra esse dicitur, quod exitum speratum non habet, quodq; non ex sententia evenit. Salust. Cujus neque consilium ullum, neque inceptum frustra erat. Idem: Ea res frustra erant est, expectatione frustrata est. Plautus in Amph. Hi iam ambo, & servus, & hera frustra sunt duo: hoc est, uterque fallitur. & frustra habere aliquem, pro decipere & circumvenire. Plaut. in Amph. is advenientis servum & dominum frustra habet.

Frustratio, a. u. p. Decipio, fallo. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Abuser, abuser & decouvrir. Ital. Ingannare, defraudare. Germ. Betrugen. Hisp. Falta en lo prome-rido, enganar. Pol. Oszkusz, przydram. Vng. Megszalom. Ang. To deceive, to dose in vain.] Caesar: Non frustrabo vos milites. Invenitur etiam in eadem significacione frustror, verbu commune, secundum Priscianu. Plaut. in Amph. Nescio quis praestigator hanc frustrator mulierem. Passivo usus est Plin. de vir. Illustr. Et quum ad tertium ab urbe lapidem castra posuisset, tempestatibus repulsus, primum a Fabio Maximo frustratus: deinde a Valerio Flacco repulsus, &c. Sic etiam Fene- stella: Frustratus igitur, a spe dejectus, in castra se recepit. & Frustrari item est frustra facere. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Colum. lib. 1. cap. 11. Saepè magnam dominis afferunt jacturam, quò impudenter facta opera frustrantur expensas. Idem in Praefat. lib. 1. Siderum ortus & occasus memoria repetat, ne imbibibus ventisq; imminentiibus opera inchoet, laboremq; frustretur: id est, frustra faciat laborem.]

Frustratio, onis, f. r. Deceptio. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Abus, abusum, frustration. Ital. Il defraudare, inganno. Germ. Betrügen. Hisp. Engaña, obra de enganar. Pol. Oszkuz. Vng. Megszalot. Ang. Ab quoling, a deceiving.] Planc. ad Cicer. libro 10: Tanto majorem his frustratio dolorem attulit. Colum. libro 11. cap. 11. Nec supplicium grandius, quam frustrationem cupiditatis existimat.

Frustrator, à nominis, deceptor, impostor, fraudulentus. [Pol. Oszkuzarz. Vng. Szalard, szalo.] D. de negot. gestis l. 31. litem in judicium deductam, & a reo deestam frustratoris amicus ultro egit.

Frustrum, si. a. f. Rei cujusque particula: sic dictum (ut quibusdam placet) à frangendo. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Une piece, morceau, lopin. Ital. Pezzo, parti-cella. Germ. Ein stück. Hisp. El pedazo, parte de lo entero. Polon. szuka, kabalio, kei. Vng. Darab, szalot. Ang. A piece or morsel, a gobbet.] Virg. 1. Aeneid. Pars in frustra secant. Cato: Frustrum panis conducit potest vel uti taceat, vel uti loquatur.

Frustrum, si. n. Edimuntivum, apud Plautum, à frustrum: à quo frustrillum. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Petite piece, morceau, lopinet. Ital. Vu pezzeto. German. Ein stücklein. Hisp. Pedaculo. Pol. Kofsek. Vngar. Darabotka. Ang. A little piece.]

Frustrum, adverb. Per frustra. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Par pieces & morceaux, par lopins. Ital. In pezzi. Germ. Stuckweise em stück nach dem andern. Bel. In stertens. Hisp. Pedaco à pedaco, à pedacos. Pol. Po szuce. Vn. Darabonként. Ang. By pieces.] Plin. l. 20. c. 9. Coquitur pluribus modis in olla, quae conjiaciatur in elibanu aut furnum, vel adipe aut luto illita, aut frustratim in patinis.

Frustratim, per frustrilla. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Par morcellets, par petites pieces. Ital. In pezzi piccioli. German. Stuckstucktig. Hisp. Pedaculo à pedaculo. Pol. Pokalko. Vn. Darabotkánkint. Ang. By little pieces or morsels.] Plaut. in Curcul. Iam ego faciam, ut hic formice te frustratim differant.

Frustrum, ta, tum, Plenus frustris. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Plein & sarré de morceaux. Ital. Pieno di pezzi. German. Dof-

frut. Hispan. Casa llena de partes de pedacos. Polon. Kaktow pol. uy. Vng. Darabos. Ang. Full of pieces or goblets.] Plautus in Curc. Vin' aquam: c. Si frustralenta est, da obsecro, herce abforbeam.

Fruticex, uicis, m. r. teste Valla, libro 4. Dicitur qui ad pulsa magnitudinem arboris non assurgit, & statura similis est multis herbis, sed non demoritur, neque arefcit ut herba, sed potens est. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Arbrea, arbristea. Ital. Arbusto. Ger. Ein Strauch. Bel. Ein struot. Hisp. La mata arbol. Pol. Chajnika, kajak. Vng. Kere szemete. An. A shrub.] Plin. lib. 16. c. 36. Inter ea quae frigidis gaudet, & aquaticis fructus di-cere convenit: principatu in his tenebunt arudines. Idem l. 14. c. 16. Ex fruticu verò genere cedri utriusq; capressi, lauri, juniperi, pini, pyri, cerebinthi, calami, lentisci. Dicitur fruticex quibusdam videtur, à fruticando: hoc est, pullulando, quod fructus semper suppullulet. Quamquam verisimilius est fructus verbum à frutice derivari. & Aliquado ponitur pro frutice, uton. in Vesp. Singulos repente ramos à frutice decit.

Fruticetum, si. n. seu fruticetum, etiam fruticetum, ut in venis quibusdam codicibus legitur, locus fruticibus abundans. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Lieu où il croit plusieurs frutices. Ital. Luogo piantato di pin arbustivoli. German. Ein Strauch / ein Ort da viel fructen wachsen. Hisp. La breña y mata. Pol. Miejsce gdzie rosnie wiele drzew. Vng. Kere szemete hely. Ang. A place where many shrubs grow.] Plin. libro 18: Fruticea in aptimè tolluntur. Col. lib. 6. cap. 22. Nam melius nemonibus herbis, & fructis, & carectis, quam lapidosis locis durant ungule. Horat. 3. Carm. Ode 12: Cetera actio laetantem fructu excipere aprum.

Fruticosus, sive fruticosus, locus fruticibus abundans. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Lieu d'arbustifs. German. Strauchreich, voll fructen. Hisp. Casa llena de mata. Pol. Wrodziny, kajakow. Vng. Kere szemete. Ang. Full of shrubs.] Plin. lib. 19. cap. 1: Siccis hæc & sabulosus locus, fruticosusque as-scutur. Colum. lib. 2. cap. 2: Nemorosi, fruticetique vicia duplex cura est.

Frutico, as, p. cor. n. p. Pullulo, & quasi frutices emisso. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Letter ou produire racteurs & pins fructifs. Ital. Germogliare, pullulare. Ger. Herfür sprossen mit racten sein als ein Strauch. Bel. Wstrawien. Hisp. brotar el poyelo. Pol. Peki puzycem. Vng. Kere szem szem szem. Ang. To bring forth shrubs or shrubs.] Plin. lib. 17: Quod supra terram est, hunc radi jubeatur ne fruticeat. Col. lib. 5: Potest annicula pignora femulsem super duos pedes, ut è trunco fruticeat.

Fruticosa in arboribus dicitur, quum multos ramos fructiferos producat. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Produisant racteurs & petits branches ou fructes. Ital. Il pullulare & germogliare. German. Herfür sprossen der Bäume in viel Stuck die. Hisp. Obra de brotar el pinyelo. Pol. Rozroznienie, a fructification stalks.] Plin. lib. 17. cap. 1: Ita enim appellatur in plus arboribus fruticosa inutilis.

Fruticosa, aris, deponens, p. furculos emitto, revivens. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. An. To spring in stalks.] Cic. ad Attic. Excelsa est cum arbor, non evulsa: itaque quam fruticeat, vides.

Frutice, eferre, n. t. Est frutices emittere. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Letter & produire fructeurs & arbristifs. Ital. Pullare & germogliare. Ger. Zu emt geftend werden. Hisp. brotar el pinyelo. Pol. Rozroznienie poraillay. Vng. Szembotelek. Ang. To bring and waxe to a stalk.] Plin. lib. 17. cap. 27: Vitis tantum racturam annuam quærit: alteram myrtus, punicea, olce, quæ colerit fruticeant.

Fruticosus, a. um, Quod longè lateq; fruticat, & multos habet fructificantes ramos. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Gall. Qui est & produit force racteurs & fructes. Ital. Che germogliare vergha & ractelli. Germ. Strauchreich. Hisp. Que esta mata & que brota mucha. Pol. Rozmity. Vng. Szembotelek az in bogu. An. That was with plenty to a stalk and bringeth forth shrubs or shrubs.] Plin. lib. 12. c. 4. Duo genera ejus: raturum id quod melius, arborum: alterum fruticosum. Idem libro 20. cap. 13: Latiora factiva folia, rami fruticosiores: hoc est, foliis ac furculis abundantiores.

Frux, nominativus est antiquus, à quo in usa manserunt obli-qui frugis, frugi, frugem, &c. [פריש חינומ. נ-ראדור, נגורו. Vn. Gabana.] Avlorius in Monosyllabis: Antè equidem campis, quam spicæ suppetere frux. Vide FRUGES.

FV. C. In notis antiquorum, fraudisve causa. FVNC. fundus. **Fuist**, Dixerit antiqui pro sit, vel fuerit, ab antiquo verbo fuo, quo utebantur loco verbi substantivi sum: unde adhuc remanet præteritum fui. Virg. 10. Aeneid. Trois Rutulive frat nullo discrimine, habebdo. Plaut. in Amph. Nec quisquam iam audax fuit homo qui obviam obstitit mihi.

Fucus, fuci, m. f. Genus est insecti, apis similitudine, sed majore corpore, quod non mellificat, neque operam aliquam præbet.